

[Handelsministeren.]

være farligt af valutariske grunde at gennemføre den netop da, idet man jo dengang havde en betydelig mindre valutareserve, end tilfældet er i dag. Liberaliseringen blev gennemført alligevel, men betænkelighederne var fremme dengang, og jeg tror, at man i dag skal passe på ikke at være letsindig og ud fra en valutarisk stilling, som nok efter danske forhold er usædvanlig gunstig, tro, at vi straks kan lave om på disse forhold.

Jeg siger dette, ikke for at lægge en dæmper på liberaliseringstendenserne, men for at understrege, at en liberalisering ikke skal gennemføres på baggrund af en øjeblikkelig valutastilling — for den kan hurtigt svinge om — men ud fra synspunktet, hvad der er det rette: enten at have en liberal eller — hvis man har den modsatte opfattelse — en ikke liberal handelspolitik. Det skal betragtes ud fra landets almindelige økonomiske struktur, og her kommer vi ikke uden om, at vi nu har haft denne importregulering i 26 år; den har påvirket vort økonomiske liv, og derfor må fremgangsmåden være noget i retning af, hvad det ærede medlem hr. Niels Andersen sagde: man skal liberalisere så hurtigt som muligt, men inden for fornuftens grænser. Det er vel netop det, man har forsøgt sig med; men selvfølgelig kan man være i tvivl om, hvor fornuften sætter grænserne — og her er der unægtelig kommet noget afvigende opfattelser frem i dag.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var skuffet. Nu ville jeg nok mene, at det ærede medlem hr. Anker Lau sætter fornuftens grænser meget langt ude til den ene side og er indstillet på en overordentlig yderliggående og meget hurtig liberalisering, så derfor undrer det mig i og for sig ikke, at det ærede medlem hr. Anker Lau var skuffet; men jeg synes nu nok, det var lidt vel hårdt, når det ærede medlem sagde, at liberaliseringen jo ikke blev til ret meget. Jeg tror, den i virkeligheden blev til mere, end de fleste havde regnet med for et år siden. Vi fik en udvidelse af dollarliberaliseringen fra 55 pct. til 66 pct.; vi fik en ret betydelig regionalisering, og vi fik en udvidelse af importtilladelserne over for EPU-området på ca. 10 pct. Det er dog i virkeligheden et ret betydeligt skridt i den

retning, som mange ønskede ved forhandlingerne sidste år.

Lad mig over for spørgsmålet om den nærmeste fremtid — et spørgsmål, som jo ikke mindst det ærede medlem hr. Weikop var inde på — gøre opmærksom på, at der er overvejelser i gang om en yderligere frigørelse af importen. Det praktiske tidspunkt for en drøftelse af disse spørgsmål er imidlertid ikke i dag, for det, der er til drøftelse nu, er rammen omkring hele denne praksis; men jeg kan som sagt meddele det ærede medlem, at der er overvejelser i gang om at foretage en yderligere frigørelse, og jeg håber at kunne komme til valutaudvalget med meddelelse om yderligere frigørelse på forskellige områder den dag, det rette tidspunkt er inde, nemlig når importbudgettet for det kommende år er blevet lagt — det vil sige antagelig engang i januar måned. Det er nu engang praktisk, at den slags ting foretages i forbindelse med importbudgettet.

Det ærede medlem hr. Weikop var noget skeptisk over for prisundersøgelser, ikke over for selve deres indhold, forstod jeg, men derimod over for, hvilken nytte de gør. Jeg tror, jeg kan berolige det ærede medlem med, at de faktisk gør nytte. De gør nytte i to henseender. Dels er de i nogen grad afgørende for importbudgetterne; der er adskillige gange fra dette prismateriale blevet hentet erfaringer, som har været bestemmende for, hvor store importtilladelser der er blevet givet. Dels gør de også nytte på en anden måde, nemlig ved deres indirekte virkning på de virksomheder, hvis forhold undersøges, idet de jo ved, at de undersøges. Jeg tror, man kan nævne flere eksempler fra den allernyeste tid på, at selve det, at opmærksomheden har været rettet mod en branche, har ført til prisnedsættelser på det pågældende område.

Det ærede medlem hr. Weikop var så venlig over for mig at sige, at skulle jeg til yderligere liberalisering mangle hjælp, så vidste jeg, hvor den var at hente; jeg forstod, at det var hos retsstatspartiet, jeg skulle hente den. Jeg kunne have lyst til at stille det spørgsmål: kan jeg også regne med hjælp fra det konservative folkeparti? Jeg spørger om det, fordi jeg husker forhandlingerne fra sidste år, hvor der — ikke